

31. ХАДЖИ ДИМИТЪР РАНИ ЛЕКУВА I

Димитър сбира и тръгва,
на влашка земя да иде,
раните да си лекува,
раните, куршумлията.
Димитър Руска думаше:
– Либе Руске ле, Руске ле,
аз ще да, Руске, отида,
на влашка земя, богданска,
раните да си лекувам,
раните, куршумлията.
На тебе ще ти наръчам,
да седиш, Руске, да чакаш,
дорде са, Руске, завърна.
Замина Хаджи Димитър,
във влашка земя, богданска,
раните да си лекува,
раните, куршумлията.
Че седя Радка, чака го,
цели ми девет години.
Нито си Димитър дохожда,
нито ѝ хабер провожда.
Че реши да се ожени,
решила и се годила.
Таман се Руса посгоди,
от Митьо хабер получи,
че са Димитър завръща.
Чуди се Руска, мая се,
какво да прави, да стори,
решила да се обеси.
Таман се Руска прекачи,
прекачи да се обеси,
Димитър в селото влезна,
право в Рускини отиде,
Руска на въже завари.